

tato. *Reſolut. 86.* Qui in Additionibus *Reſolut. 22.* æque probabile iudicat oppoſitum, & tandem id quod vidimus *num. preced.* determinat. Ludovicus à Cruce *ſupra. Dub. 2. num. 11.* P. Mendus *Diſput. 29. Cap. 4.* & alij. Quorum ratio eſt: quia in ſuſpenſione à Commiſſario facta iuxta Pontificiam conſeſſionem exprimentur Eccleſiæ, Monafteria, & pia loca: privilegium autem altaris, Eccleſiæ, Monafterij, aut pij eſt loci, cum fit pars eius, & parva Eccleſia. Quibus addi poteſt dubium non eſſe Indulgentias pro Defunctis ſuſpendi convenienter poſſe, ſicut convenienter ad certum tempus conceduntur, quo elapſo ceſſant; unde & concedi ſub quibuſdam conditionibus ſolent, præſertim quæ ad altaria privilegiata ſpectant: ergo quemadmodum ſi inter conditiones dictas Bullæ acceptio poneretur, nihil in tali conſeſſione abſurdum apparet, ſimiliter in ſuſpenſione dicendum, quæ ad magnum ordinatur Eccleſiæ bonum, & reuoluntari facili negotio poteſt. Pro Religioſis autem ratio eſt non ſemel inculcata ex Bullæ verbis deſumpta; quod ſcilicet Indulgentia hæc non fit conſeſſa Superioribus quoad eorum Fratres, ubi de viuus eſt ſermo, qui ad ſolos Ordines Mendicantes ſpectant: mortui enim iam Ordinum Mendicantium non ſunt, nec eorum res agunt Superiores.

Medium viam qui amplectantur.

293 Sunt tamen quidam, qui mediâ gradiantur viâ, dicentes Religioſum celebrantem pro anima Religioſi non indigere Bullâ, ſecus autem ſi pro animâ ſæcularis. Et ut conſequenter hæc ſententia procedat, non de animâ cuiuſlibet Religioſi debet procedere, ſed eius, qui viuus poſſet ſine Bullâ Indulgentias obtinere in eadem Religione, Fratrum nomine comprehenſus. Ita Trullench *ſupra. Cap. 3. num. 10.* ſine diſtinctione tamen vlla inter Religioſos & minime ſibi conſonus, ut patet ex dictis. *num. 291.* & ratio eſt poteſt iam indicata, quia nomine Fratrum venire poſſunt & viuus & Defuncti, & ita verè dicere poſſumus multos Fratres Ordinis SS. Dominici & Franciſci eſſe in cælo. S. Agatha ſororem ſuam vocavit S. Luciam, S. Baſiliſcus Fratrem D. Ioannem Chryſoſtomum; & quod plus eſt, Chriſtus poſt reſurrectionem Fratres vocavit Apoſtolos *Ioan. 20. v. 17. Vado ad Fratres meos &c.* Cum ergo ſæcularis defunctus frater nō ſit, quia nec viuus id habuit, non videtur pro eo locum habere Indulgentia, niſi & ipſe Bullam habuerit, & tempus publicationis duret: non quod virtute illius liberari à pœnis queat, quia fuit Bulla viuorum, ſed quia viuus abſtulit impedimentum ſumptione Bullæ, quod obſtare poſſet, ne pro ſe defuncto Religioſus poſſet Indulgentiam applicare. Certius autem hoc obtinebitur, ſi Religioſus Bullam ſumat, tunc enim nihil obſtat ſæcularis liberationi.

P. Mendus dum non bene Trullench ſententiam impugnare.

294 Et ſententiam quidem Trullench impugnat P. Mendus *ſupra. num. 71.* illudque contra illam inconueniens obiicit, dici etiam poſſe Regularem non valere Indulgentiam vllam ex conſeſſis ſuo Ordini lucrari, applicando illam pro animâ Defuncti ſæcularis, niſi Bullam acceperit; quod inauditum eſt, nec videtur probabile. Sed meminiffe eum oportuit ſententiam, quæ aſſerit Religioſorum Indulgentias ſuſpendi per

Bullæ publicationem, de qua diximus. *num. 282.* eſſe probabilem, nec leue ipſius fundamentum in ſuſpenſionis forma contineri: unde & non eſſe inauditum conſtat. Si autem loquatur ſuppoſita communi ſententiâ, iuxta quam Bulla non eſt ad lucrandas Indulgentias neceſſaria in Religioſis Mendicantibus, in huiusmodi quaſtionibus conditionalibus magna latitudo eſt, & dum fundamentum non leue apparet, non eſt præcipiti cenſurâ hic aut aliter ſententiâ ferendus. Fundamentum autem pro ſententiâ dicta eſſe poteſt, quod iam vidimus, Indulgentias ſcilicet pro Fratribus tantum concedi. Video reſponderi poſſe concedi quidem pro Fratribus, ſed non ut neceſſario debeant illas pro Fratribus applicare. Quæ reſponſio eſt optima: ſed reſponſiones etiam congruas habent argumenta probabilium opinionum; aliâs opinionones non eſſent, ſed demonſtrationes. Cum ergo res iſta adeo incerta ſit, acceptio Bullæ ſecuritas conquirenda.

DIFFICULTAS III.

Circa Indulgentias in Bullâ conſeſſas viſitantibus quinq; Eccleſiis, aut altaria, & ibidem orantibus, iuxta formam in Bullâ præſcriptam.

295 Dico primò. Eſt Indulgentia, quam Bulla concedit, magnæ æſtimationis ſit, cum ſit plenaria, iuxta communem ſententiam; immò & multas plenarias continens, de quo *inferius*, & pro quo Trullench *Lib. 1. ſ. 6. Dub. 1. num. 5.* Religioſi tamen facilius poſſunt eandem conſeſſi, quia ſic omnibus eſt à Paulo V. in Indulgentiarum reductione conſeſſum: ita enim habet ſeptima in ordine: *Iidem Religioſi intra clauſura viuentes, qui ſuam Eccleſiam deuotè viſitauerint, & ut præſertur, orauerint, conſequentur eandem Indulgentiam, quas viſitando Eccleſias Vrbiſ, & extra eam, diebus Stationum conſequentur in omnibus diebus: perinde ac ſi ipſas Vrbiſ Eccleſias viſitaſſent.* Sic Pontifex. Quod autem ait, *Ut præſertur orauerint*, iuxta tenorem tertiæ Indulgentiæ accipiendum, in qua orandum decernitur *pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, Romani Pontificis ſalute, ac S. Mariæ Eccleſiæ exaltatione.* Cum ergo pro Indulgentia iſta non quinque Eccleſiarum, aut altarium, ſed ſolius Eccleſiæ Religioſorum viſitatio requiratur, illius profectò eſt conſeſſio facilior. Et prætereâ eſt illa, attentâ cauſæ grauitate, certiffima. Fundatur enim in mundi abrenuntiatione, ac Religioſæ vitæ profeſſione, in qua eſt heroicorum operum concatenatio mirabilis, nihil vt præter Martyrium maius illis eſſe poſſit.

Religioſi Indulgentiâ gaudent ſimiliter in Bullâ conſeſſatur viſitantibus Eccleſiis, aut altaria.

296 Eſt autem circa illam eadem, qua circa Indulgentiam Cruciatæ, difficultas, an ſcilicet quotidie obtineri poſſit. Et quotidianam eſſe nonnulli exiſtimant, quod facile deuoti atripiunt, fauente atteſtatione Commiſſarij, poſt Summarium Indulgentiarum, quæ certis diebus obtineri poſſunt; ſic enim ſubdit: *Todos los demas dias del año ſe ganan las Indulgentias, que en Roma, por auer cada dia Eſtacion en ella.* Sed oppoſitum mihi certum

Quotidianam eſſe que, & rationes præbent.

Contrariâ ſimiliter proſus vero in Cruciatâ Indulgentiâ.

Non eſt in Religioſis conſeſſa.

Non eſt plenariam Cruciatâ quotidianâ ſententia.

Contrariâ plures amplexi, pro quo & ratio aperta.

Et Commiſſarij auctoritas.

Probabiliter procedere dici nequit.

certum eſt, & id conuincunt rationes, quas adducit Trullench *ſupra. num. 7.* & tenet etiam P. Mendus *Diſput. 20. cap. 3.* qui ad Commiſſarij atteſtationem reſpondet, loqui illum de Indulgentiis non plenariis. Iuxta omnes ergo quotidie Indulgentiæ obtineri queunt, ſed non plenariæ: unde viſitatio Eccleſiæ aut altarium proderit quotidie frequentata. Sed certè clauſula dicta Commiſſarij iam non apponitur, & ita ex eo argui poteſt pro contraria poſitione: ſublata enim eſt, quia pro illâ ſolidum non extabat fundamentum. Habet autem conſeſſio Religioſis facta maius probabilitatis pondus quoad hanc partem, quàm habeat conſeſſio Cruciatæ. Nam in iſta deſignantur dies certi ſtationum, non ita in illa: unde ſi quotidie ſtationes ſunt, aut pluribus certè diebus, quàm ij ſunt, qui deſignantur in Bullâ; certius eſt Religioſis in hoc ampliùs indulgeri.

297 Similiter dubitari circa vtramque poteſt an ſit plenaria: & non eſſe plenariam, quæ in Cruciatâ conceditur, tenent Sorbus, Ludouicus à Cruce, & P. Henriquez apud Trullench *ſupra. num. 5.* quia in Bullâ originali non exprimitur Indulgentia plenaria: & quando non exprimitur, non venit generali illa collectione, propter ſpeciale difficultatem, quæ eſt ſolet in plenariæ Indulgentiæ conſeſſione, ut ait P. Suarius *Tomo 4. in 3. p. Diſput. 52. ſect. 8. num. 12.* cum præſatis ſententiis, & eum citans Iulius Lauorius de *Indulgentiis pag. 204. n. 125.* ſicut & P. Granadus *Tomo 2. in 3. p. Controu. 12. Tractat. 6. Diſput. 2. num. 4.* & 7. P. Quintana in *Appendice, Tract. 6. Dub. vltim. n. 5.* adducens Nauarrum, Alonſum à Leone, & P. Ildefonſum Rodericum. Contrarium tamen tenent Fr. Emmanuel, Ludouicus Lopez, Villalobos, Garnica, Diana eos adducens *Parte 5. Tractat. 12. Reſolut. 2. Machadus, Leander, Baſilius Legionenſis,* citati cum aliis à P. Mendis *Diſput. 20. num. 1.* quos & ipſe ſequitur, ſicut & Trullench *ſupra.* Ratio videtur aperta: nam in diebus ſtationum verè ſunt Indulgentiæ plenariæ pro viſitantibus vrbiſ Eccleſiis: atqui Pontifex eandem concedit in adductis conſeſſionibus, & in Bullâ Cruciatæ terminos diſtributiuos addit, dicens: *Omnes & ſingulos:* ergo non videtur de eo poſſe dubitari. Licet autem in conſeſſione pro Religioſis non inueniantur præſati termini, ſunt tamen æquiuales, dum dicitur, *conſequentur eandem Indulgentiam.* Quod verificari nequit, ſi tantum partialem aliquam conſequentur. Pro Cruciatâ autem habetur inſuper Commiſſarij auctoritas, qui ita planè fatetur in ſummario Indulgentiarum, plenariam Indulgentiam pro omnibus diebus ſtationum proponens. Quod quidem non videtur vt temerè appoſitum reprehendi poſſe, niſi à temerè prolocuto.

298 Illud verò ſimiliter dici poteſt, Commiſſarij opinionem probabilem hæc in parte ſecutum; ſicut ſecuti, qui ſtationes pro omnibus anni diebus aſſignarunt. Verum ſicut hoc; quia incertum, ſublata eſt, ita & prius illud ſublatum pariter fuiſſet. Credendum ergo eſt de mente conſtare Pontificum iſtis, ne abſurdum ſequatur in materiâ adeo graui minime tolerandum, vt ſcilicet pro certis incerta venditentur. Quibus non obſtantibus, cum tot Doctorum ex aduerſo

conſiſtat auctoritas, res non habetur penitus explorata, & pro ita ſententiis inſtari poteſt ex conſeſſione alia, quæ in Bullâ habetur, in qua ſic dicitur: *Item erogantes prædicti, qui diebus ieiunio non ſuppoſitis, ad implorandum diuinum auxilium prouisione & victoria prædictis, voluntarium ieiunium, vel, ſi ieiunare legitime impediti fuerint, aliud opus pium, arbitrio eorum Conſeſſoris, vel Parochi aſſumpſerunt; & ſimul preces ad Deum pro vniõne & victoria prædictis ſuderint, toties quoties id fecerint, dicto anno durante, quindecim annos, & rotidem quadragenas, de ieiunio eius, & quomodolibet debitis poenitentis, miſericorditer in Domino relaxantur: & inſuper omnium precum, elemoſynarum, peregrinationum, etiam Ieroſolymitana, & aliorum omnium operum, que in vniuerſali Militante Eccleſia, & ſingulis eius membris ſunt, participes redduntur.* Sic Pontifices: ex quibus apparet ieiunio cum precibus, quod ſanè opus maioris laboris & meriti eſt quàm viſitatio dicta, Indulgentiam plenariam non concedi. Quomodo ergo concedi viſitationi credibile poſſit haberi? Aut ergo non conceditur; vel ſi conceditur, minus apparet certa, quia opus minus proportionatum eſt; cum tamen proportionatum eſſe debeat iuxta communem Theologorum, Canonistarumque doctrinam, vt videri poteſt apud Dianam *Parte 5. Tractat. 12. Reſolut. 10.* ubi complures adducit, & apud P. Suarium *ſupra. Diſput. 54. ſect. 3.* qui *num. 6.* ex definitione Innocentij Tertij in *Cap. Cum eo,* de poenitentis & remiſſi, bene oſtendit ſuperfluas, & ita inuoluntas eſſe Indulgentias indiſcretas, & irrationabiles, quæ largius conceduntur, quàm cauſa poſtulet, etiam ſi pia ſit. Cum ergo in caſu noſtro, ſi ad commune bonum inſpiciamus, eadem cauſa ſit, ſi autem ad opus præſtitum, maius ieiunium ſit, cum quo & concurrunt preces; ſuperflua erit Indulgentia viſitationi conſeſſa, ſi plenaria ſit, cum non ſit plenaria, quæ pro ieiunij labore conceditur.

299 In quo quidem ita ſentientes non ſunt vt minus pij vllatenus arguendi, quia vera pietas eſt fideles ita inſtruire, vt Indulgentiarum intuitu in operibus pietatis non torpeſcant, & in ipſis lucrands Indulgentiis, eas vt potuerint repetentes: ſic enim non magnâ, neque moleſtâ repetitione fiet; quod plenariis poteſt Indulgentiis obtineri. Quid enim intereſt me opinionones laxiores circa Indulgentias ſequi, ſi coram Deo illæ non ſunt veræ? In aliis quidem rebus vtilis eſt fauorabilis opinio poteſt, quia coram Deo obligatione aliqua liberat, vt reſtitutionis, ieiunij, &c. etiam ſi reipſa vera non ſit: quod ſecus accidit in præſenti: ſic enim mille Doctores dicant Indulgentiam poſſe hoc aut illo modo obtineri, vel eſſe plenariam, & ad hos aut illos extendi: ſi reipſa ita non eſt, beneficium tale minime, qui lucrari conatus fuerit, comparabit. Vide Dianam *ſupra. Reſol. 32.* apud quem *Parte 10. Tractat. 11. Reſolut. 34.* contrarium ſentient, quibuſdam profectò piis magis, quàm ſolidis coniecturis, & quibus poſitio propoſita neutiquam inſinuat, cum & opinio dicta ſatis dubia ſit. Cui & fauet P. Amicus *Tom. 8. Diſput. 20. num. 214.* Et quidem eum poſſit quis ſumptâ Bullâ Indulgentiam plenariam ſemel in vitâ, & ſemel pro morte conſeſſi; eâ obtentâ ſatis illi eſſe poſſunt Indulgentiæ ſtationum, etiâ ſi

Sed pro contraria pariter inſtantia robuſta proponitur.

Qua non eſt à pietate aliena iudicanda.

Probabilitas opinio nihil pro Indulgentiis conſert.